

Společné obecné pokyny evropských orgánů dohledu

k zajištění toho, aby zátěžové testování environmentálních, sociálních a správních rizik podle čl. 100 odst. 4 směrnice 2013/36/EU a čl. 304c odst. 3 směrnice 2009/138/ES zohledňovalo konzistentnost, dlouhodobá hlediska a společné normy metodik posuzování

1. Obecné pokyny

Status těchto společných obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje společné obecné pokyny vydané podle článků 16 a 56 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES, nařízení (EU) č. 1094/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a nařízení (EU) č. 1095/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (dále společně jen „nařízení o evropských orgánech dohledu“). V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o evropských orgánech dohledu příslušné orgány a finanční instituce musí vynaložit veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Společné obecné pokyny formulují názor evropských orgánů dohledu na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány, na které se tyto společné obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a začlenit je do svých postupů dohledu (např. pozměněním svého právního rámce nebo postupů dohledu), včetně případů, kdy jsou společné obecné pokyny zaměřeny v první řadě na finanční instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o evropských orgánech dohledu musí příslušné orgány do 31.05.2026 (dva měsíce po vydání) příslušnému evropskému orgánu dohledu oznámit, zda se těmito společnými obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít příslušný evropský orgán dohledu za to, že se příslušné orgány těmito společnými obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení musí být odesláno na adresy [compliance@eba.europa.eu, [LINK](#) (EIOPA) a compliance@esma.europa.eu] pod označením „JC/GL/2025/78“. Šablona pro oznámení je k dispozici na internetových stránkách evropských orgánů dohledu. Oznámení by měly předložit osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách evropských orgánů dohledu.

Hlava I – Předmět, oblast působnosti a definice

5. Cílem těchto společných obecných pokynů je vyjasnit, jak by příslušné orgány měly důsledně začleňovat environmentální, sociální a správní rizika (dále jen „rizika ESG“) do svých činností v oblasti zátěžového testování v rámci dohledu.
6. Tyto společné obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům.
7. Příslušné orgány by měly tyto společné obecné pokyny uplatňovat při provádění zátěžových testů v rámci dohledu zaměřených na rizika ESG, a to buď jako součást příslušného regulačního rámce,

nebo v rámci posouzení *ad hoc*, v každém případě pouze tehdy, je-li to podle odvětvových právních předpisů relevantní.

8. Není-li stanoveno jinak, mají pojmy použité v těchto společných obecných pokynech stejný význam jako v níže uvedených odvětvových právních předpisech.
9. Pro účely těchto společných obecných pokynů se navíc použijí tyto definice:
 - i. „příslušným orgánem“ se rozumí kterýkoli z následujících orgánů:
 - a) příslušné orgány uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) č. 1093/2010, kterým se zřizuje Evropský orgán pro bankovnínictví („EBA“);
 - b) příslušné orgány uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. i) nařízení (EU) č. 1094/2010 o zřízení Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA), konkrétně orgány dohledu ve smyslu směrnice 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu;
 - ii. „odvětvové právní předpisy“ znamenají souhrnně:
 - a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾;
 - b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/EC ⁽²⁾;
 - c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ⁽³⁾.

Hlava II – Požadavky na zohlednění konzistentnosti, dlouhodobých hledisek a společných norem metodik posuzování v rámci zátěžového testování rizik ESG

Cíle

10. Podle odvětvových právních předpisů by příslušné orgány měly tyto společné obecné pokyny provádět v souladu se zásadou proporcionality⁴.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁽⁴⁾ Vzhledem k tomu, že tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům, mělo by se uplatňování proporcionality řídit požadavky proporcionality stanovenými v odvětvových právních předpisech.

11. Příslušné orgány by měly při navrhování svého rámce pro zátěžové testování v rámci dohledu zvážit všechna rizika ESG a jejich potenciální vývoj a průběžně přezkoumávat relevantnost rizik ESG pro tento rámec, zejména při postupnému rozšiřování pokrytí na další faktory ESG. Příslušné orgány by měly při provádění zátěžových testů ESG přesně vymezit své cíle s ohledem na dva hlavní typy zátěžových testů:
- testování spolehlivosti kapitálové a likviditní pozice a schopnosti finančních subjektů absorbovat ztráty v období hospodářských a finančních šoků spojených se všemi významnými riziky, včetně rizik ESG, v krátkodobém horizontu (např. do pěti let),
 - testování odolnosti strategie a obchodního modelu finančních subjektů vůči řadě scénářů souvisejících s ESG v dlouhodobém horizontu (nejméně deset let⁵).

Posouzení významnosti

12. Příslušné orgány by měly přijmout rizikově vážený přístup, počínaje posouzením významnosti, aby identifikovaly nejrelevantnější rizika a rizika s nejvyšším dopadem a určily, která z těchto významných rizik by měla být zahrnuta do zátěžového testování.
13. V rámci posouzení významnosti by příslušné orgány měly určit, která rizika ESG jsou pro finanční subjekty nejvýznamnější, a to s ohledem na jejich obchodní model, portfolia, zeměpisné expozice a odvětvové činnosti v krátkodobém až dlouhodobém horizontu. Příslušné orgány by měly v různých časových horizontech zvážit:
- expozici aktiv a pasiv rizikům přechodu (například na základě jejich uhlíkové stopy) a fyzickým rizikům (například na základě jejich zeměpisné polohy),
 - potenciální dopady faktorů ESG na tradiční kategorie finančních rizik, tj. tržní riziko, úvěrové riziko, riziko protistrany, upisovací riziko, jakož i operační riziko, riziko poškození dobré pověsti a strategické riziko, a to prostřednictvím určení hlavních transmisních kanálů.
14. Při stanovení významnosti by příslušné orgány měly zvážit použití jasných kvalitativních a/nebo kvantitativních kritérií a/nebo prahových hodnot, přičemž by měly využít stávající regulační rámce, odvětvové normy a zkušenosti z výkonu dohledu. Posouzení významnosti by mělo umožnit úpravy v průběhu času s tím, jak se rizika ESG vyvíjejí, objevují se nové údaje a jak finanční subjekty zdokonalují své vlastní postupy identifikace rizik.

Postupné rozšíření rozsahu faktorů ESG v zátěžovém testování ESG

15. Příslušné orgány se vyzývají, aby v rámci provádění zátěžových testů ESG pokračovaly ve svém úsilí a výzkumu s cílem postupně rozšířit pokrytí dalších faktorů ESG, přičemž v první řadě by měly upřednostnit environmentální rizika. V první fázi by se příslušné orgány měly zaměřit na klimatická a environmentální rizika, přičemž by se měly zabývat jak fyzickými riziky (jako jsou např. extrémní povětrnostní jevy, ztráta biologické rozmanitosti), tak riziky přechodu (jako jsou např. změny politiky, změny tržních cen) s cílem rozlišit jejich dopady, i když nepřímé, na hlavní rizikové expozice.
16. Toto postupné rozšiřování rozsahu faktorů ESG by mělo být doprovázeno neustálým zdokonalováním metodiky, budováním kapacit a zapojením zúčastněných subjektů, čímž se zajistí

⁽⁵⁾ V souladu s cíli zakotvenými v Pařížské dohodě (2015).

odpovídající připravenost finančních subjektů a příslušných orgánů na rostoucí rozsah posouzení rizik ESG.

Začlenění faktorů ESG do stávajících rámců zátěžového testování

17. Příslušné orgány by měly usilovat o plné začlenění faktorů ESG do celkového rámce zátěžového testování.
18. Příslušné orgány by měly typy začleněných rizik ESG v případě potřeby přezkoumat a přehodnotit, a to i na základě toho, jak se v průběhu času vyvíjí dostupnost údajů a používání modelů.

Propojení/přelévání mezi finančními odvětvími

19. Ačkoli se tyto společné obecné pokyny nevztahují na zátěžové testování finančního odvětví na systémové úrovni, měly by příslušné orgány, pokud je to možné, koordinovat své činnosti napříč finančními odvětvími, aby zajistily jednotný přístup k posuzování rizik ESG a v případě potřeby usnadnily sdílení údajů. Regulační orgány v oblasti bankovníctví, pojišťovnictví a cenných papírů by měly spolupracovat s cílem určit a modelovat transmisní kanály (například úlohu pojištění u zajištění bankovních úvěrů), sladit předpoklady scénářů a zabránit tzv. regulatorním slepým místům.
20. Příslušné orgány by měly v co největší míře zajistit, aby zátěžové testy ESG zohledňovaly vzájemná propojení a efekt přelévání mezi finančními odvětvími. Měly by zvážit, jak se rizika související s ESG mohou šířit v rámci finančního systému, a zesilovat tak zranitelná místa v bankovníctví, pojišťovnictví, správě aktiv a v dalších finančních odvětvích.

Zásady a metodologické úvahy

21. Při určování zásad a metodických úvah by příslušné orgány měly rozhodnout o nejvhodnější koncepci a charakteristikách zátěžového testu na základě jeho zamýšlených cílů.

Oblast působnosti

22. Příslušné orgány by měly jasně definovat pokrytí z hlediska portfolií, odvětví, zeměpisných oblastí a činností, aby byl zajištěn vyvážený a pragmatický přístup, který bude odrážet vyspělost dostupných metodik a údajů.
23. V případě přeshraničních finančních skupin by příslušné orgány měly zajistit, aby do posouzení byly zahrnuty všechny relevantní subjekty.
24. Na základě stanoveného cíle a časového horizontu by příslušné orgány měly pro účely posouzení zajistit přiměřenou rovnováhu mezi kvantitativními a kvalitativními informacemi⁶.

⁽⁶⁾ Vzhledem k předpokladům potřebným pro kalibraci a modelování scénářů obecně platí, že čím delší je časový horizont, tím více se využívají spíše kvalitativní než na kvantitativní informace (např. v dlouhodobém horizontu se neočekává přesný přepočtení ukazatelů kapitálu a kapitálové přiměřenosti).

25. Délka časového horizontu by měla být v souladu se zamýšleným cílem posuzování:

- Při posuzování finanční odolnosti vůči nepříznivým, ale pravděpodobným šokům by se měl použít krátkodobý horizont (např. do 5 let) v souladu s tradičními postupy zátěžového testování.
- Při posuzování odolnosti obchodního modelu a strategie finančních subjektů by měl být uplatněn dlouhodobější horizont (alespoň 10 let, v závislosti na obchodní činnosti a v souladu s dlouhodobými závazky finančních subjektů).

Koncepce scénářů

26. Příslušné orgány by měly identifikovat a vybrat scénáře zátěžových testů na základě cílů posuzování. Měly by zvážit použití scénářů založených na nejnovějších vědeckých poznatcích a vypracovaných široce uznávanými mezinárodními nebo regionálními organizacemi⁷. Rovněž se jim doporučuje využít odvětvové a regionální vývojové trendy, aby finančním subjektům poskytly odpovídající rozpis makroekonomických proměnných a zároveň zachovaly celkovou vnitřní konzistentnost scénářů.
27. Kdykoli je to možné, měly by příslušné orgány zvážit začlenění komplexních rizik, tj. dodatečného dopadu vyplývajícího ze současného nebo následného výskytu více šoků (ať už souvisejících s ESG, nebo širších makroekonomických šoků). Kromě toho by se měly v relevantních případech snažit posoudit sekundární účinky, tj. nepřímé a zesílené důsledky vyplývající z počátečních šoků v oblasti ESG, a to buď jejich přímým začleněním do scénářů, nebo formou doplňkové analýzy.
28. S cílem začlenit významná rizika ESG do krátkodobých zátěžových testů by příslušné orgány měly, je-li to proveditelné a vhodné, vycházet z koncepce scénářů používané v tradičních zátěžových testech, přičemž by ji měly přizpůsobit tak, aby odrážela transmisní kanály specifické pro environmentální, sociální a správní oblast, a měly by do ní začlenit nové proměnné relevantní pro rizika ESG.
29. Při provádění dlouhodobějších zátěžových testů ESG by příslušné orgány měly zvážit několik odlišných scénářů pokrývajících široké spektrum možných budoucích vývojů a úrovní závažnosti (např. včetně bodů zvratu). Referenční scénář může vycházet z vlastního základního scénáře finančního subjektu, který může sloužit jako referenční pro testování dopadů alternativních, podstatně odlišných vývojových trendů na odolnost strategie a obchodního modelu (např. prostřednictvím odhadů rizikové upravené ziskovosti).
30. V závislosti na propracovanosti přístupu mohou mít scénáře podobu jednoduchých slovních popisů nebo podrobnějších kvantitativních prognóz.
31. Příslušné orgány mohou rozhodnout, že za účelem zajištění srovnatelnosti použijí stejné scénáře na všechny finanční subjekty, nebo že scénáře přizpůsobí konkrétním kategoriím finančních subjektů s ohledem na jejich rizikové profily a obchodní modely.

(⁷) Např. pro klimatická rizika: Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), Síť pro ekologizaci finančního systému (NGFS), Mezinárodní energetická agentura (IEA), Program OSN pro životní prostředí (UNEP), Společné výzkumné středisko Komise EU (JRC EU) nebo vnitrostátní vládní nebo nevládní orgány.

32. Příslušné orgány by měly posoudit výhody přístupu shora dolů oproti přístupu zdola nahoru a vybrat nejvhodnější metodu na základě konkrétních cílů, vyspělosti finančních subjektů v oblasti zátěžových testů ESG a povahy expozic, na které se posouzení vztahuje, a to s přihlédnutím k těmto hlediskům:
- Přístup shora dolů, kdy příslušné orgány provádějí centrální výpočet dopadů scénářů zátěžových testů, zajišťuje určitou míru srovnatelnosti mezi finančními subjekty a poskytuje příslušným orgánům větší kontrolu nad procesem a metodikou, čímž snižuje zátěž pro odvětví.
 - Přístup zdola nahoru, kdy finanční subjekty vypočítávají dopad scénářů zátěžových testů samy, nabízí vyšší míru podrobnosti členění, což umožňuje zachytit idiosynkratické prvky specifické pro některá portfolia, protistrany a expozice. Podporuje také větší zapojení do procesu zátěžového testování a přispívá k budování kapacit finančních subjektů.
33. Při uplatňování přístupu zdola nahoru by příslušné orgány měly stanovit jasné metodické rámce pro zajištění konzistentnosti a rovných podmínek pro všechny finanční subjekty, včetně zohlednění proporcionality ve vztahu k očekáváním ohledně komplexnosti výpočtu dopadu.
34. Lze zvážit hybridní přístup, který využívá silné stránky obou metodik. Příslušné orgány mohou rozhodnout o vhodném přístupu na základě dostupnosti údajů a vlastnictví modelu, a to s přihlédnutím k tomu, že konkrétní portfolia nebo činnosti, jako je například upisovací riziko, mohou vyžadovat podrobnější údaje a modelování, než je proveditelné v rámci přístupu shora dolů.

Úroveň podrobnosti členění

35. Při rozhodování o úrovni podrobnosti členění by příslušné orgány měly najít vhodnou rovnováhu mezi jednoduchostí a přesností, přičemž by měly zohlednit dostupnost údajů, jejich kvalitu a metodickou vyspělost. Mohou být zapotřebí podrobnější údaje, například aby bylo možné náležitě zachytit dopady rizika přechodu na úrovni činnosti nebo subjektu nebo regionální/místní dopady fyzických rizik.
36. Příslušné orgány by měly zvážit alespoň tyto úrovně podrobnosti členění:
- a) Úroveň portfolia: Rozlišení podle kategorie aktiv (např. podnikové úvěry, hypotéky, státní expozice, kapitálové investice a portfolio podnikových dluhopisů).
 - b) Úroveň odvětví: Klasifikace podle průmyslového odvětví (např. odvětví s vysokými emisemi uhlíku, energetika, nemovitosti, zemědělství). U konkrétních odvětví lze použít vyšší míru podrobnosti členění (např. odvětví elektroenergetiky, odvětví ovlivněná průlomovými technologiemi, odvětví založená na fosilních palivech). V případě odvětví nemovitostí lze zvážit rozlišení mezi expozicemi komerčních a rezidenčních nemovitostí.
 - c) Zeměpisná úroveň: Rozlišování podle regionů (např. úroveň NUTS 3) za účelem posouzení expozice vůči rizikům ESG specifickým pro danou lokalitu, zejména vůči fyzickým rizikům.
 - d) Úroveň protistrany: Podrobnost členění podle jednotlivých dlužníků nebo skupin dlužníků, u nichž jsou rizika koncentrace významná.
 - e) Kategorie rizika: Samostatná identifikace fyzických rizik (akutní a chronická klimatická rizika), rizik přechodu (politických, technologických a tržních změn) a dalších

environmentálních, sociálních a správních faktorů (např. úbytek biologické rozmanitosti, znečištění, sociální a správní rizika).

37. Příslušné orgány by měly rozhodnout o vhodné úrovni podrobnosti členění údajů v závislosti na typu aktiva/portfolia a cíli zátěžového testu. Například u státních expozic by mohla postačit úroveň země, zatímco u úvěrových portfolií nebo portfolií upisování by měla být při posouzení fyzického rizika použita alespoň regionální podrobnost členění až po geolokační údaje.
38. Při analýze fondů mohou příslušné orgány zvážit, pokud je to možné a v souladu s platnými odvětvovými předpisy, použití průhledového přístupu pro vlastnictví fondů.

Předpoklady týkající se rozvahy

39. Při zátěžových testech ESG by příslušné orgány měly nejprve použít přístup založený na statické rozvaze, který se běžně používá při tradičních zátěžových testech. Mohou však zvážit strukturální dopady vyplývající z provádění plánu přechodu finančních subjektů, je-li to proveditelné a použitelné, v závislosti na časovém horizontu.
40. U zátěžových testů se střednědobým až dlouhodobým časovým horizontem by mohl být uplatněn přístup založený na dynamické rozvaze (s omezeními nebo bez nich), aby se zajistil realističtější pohled na situaci, případně se zaměřením na hlavní rozvahové položky, který by odrážel změny ve složení portfolia (vyvíjející se expozice, přerozdělení aktiv a opatření ke zmírnění rizik v reakci na otřesy související s ESG).
41. Vzhledem k nejistotám souvisejícím s modely přechodu, vývojem politik a reakcemi trhu by příslušné orgány měly zvážit, že budou od finančních subjektů požadovat, aby odůvodnily své plánované reakce a zajistily, že korekce rozvahy, jako je změna struktury portfolia, změny v úvěrových zásadách nebo zásadách upisování nebo změny ve strukturách financování, budou realistické a v souladu s jejich zveřejněnými strategiemi přechodu.
42. Veškerá opatření vedení uznaná finančními subjekty by měla být posuzována na základě jejich proveditelnosti, včasnosti a možných nezamýšlených důsledků, aby se zabránilo nadměrnému spoléhání se na optimistické předpoklady. Příslušné orgány by měly zajistit, aby přístup založený na dynamické rozvaze s omezeními zajistil realističtější pohled na situaci a výhledovou povahu zátěžových testů ESG tím, že do něj začlení důvěryhodné plány a opatření přijatá vedením a zároveň zachová minimální záruky proti nadměrné flexibilitě předpokladů a zlepší srovnatelnost výsledků zátěžových testů.

Vzorek finančních subjektů

43. Příslušné orgány by měly vymezit vhodný vzorek finančních subjektů, které se budou účastnit zátěžového testování ESG a/nebo analýzy scénářů ESG, přičemž by měly zajistit dostatečné odvětvové/tržní pokrytí s přihlédnutím ke stanoveným cílům a v případě tematických posuzování i k zaměření testu. Koncepce zátěžového testu by měla být v případě potřeby upravena tak, aby odrážela charakteristiky různých kategorií finančních subjektů.
44. Příslušné orgány by rovněž měly zvážit provádění cílených testů týkajících se konkrétních podskupin subjektů s cílem řešit konkrétní zranitelná místa nebo vyvíjející se trendy v oblasti rizik ESG.

Proporcionalita

45. Příslušné orgány by měly uplatňovat zásady proporcionality, které umožňují metodická zjednodušení, pokud jde o velikost, povahu a složitost činností finančních subjektů, jakož i významnost rizik. Zásada proporcionality by se měla rozšířit na požadavky na oznamování, koncepci scénářů a očekávání ohledně modelování, čímž se zajistí odpovídající rovnováha mezi analytickou robustností a praktickou proveditelností.
46. Vzhledem k tomu, že modelování zátěžových testů ESG je zatím v rané fázi vývoje, a s ohledem na stávající dostupnost dat mohou příslušné orgány zvážit omezení rozsahu analýzy, aby byla zajištěna přiměřená rovnováha mezi náklady a přínosy jak pro příslušné orgány, tak pro finanční subjekty.

Omezení modelů

47. Příslušné orgány by měly vzít na vědomí, že všechny modely mají inherentní omezení, a to platí zejména pro stále se vyvíjející modely ESG. V případě zátěžového testu prováděného zdola nahoru by se ke zmírnění těchto omezení a zvýšení robustnosti a důvěryhodnosti zátěžových testů ESG a analýzy odolnosti měly použít doplňkové analýzy ke křížovému ověření výsledků a zajištění jejich věrohodnosti. Zároveň by měly být použity techniky benchmarkingu a výsledky by se měly křížově ověřovat pomocí alternativních metodik.

Organizační opatření a opatření v oblasti správy a řízení

Rozdělování zdrojů

48. Příslušné orgány by měly zajistit, aby na zátěžové testování byly vyčleněny dostatečné a odpovídající lidské a materiální zdroje. To zahrnuje trvalé nebo *ad hoc* zapojení zaměstnanců s odbornými znalostmi v oblasti posuzování rizik ESG, metodik zátěžového testování a finančního dohledu.
49. Příslušné orgány by měly disponovat kapacitami pro správu a shromažďování dat, které podporují přístup k vysoce kvalitním údajům o ESG. Měly by rovněž rozvíjet a udržovat IT infrastrukturu, která umožňuje účinné shromažďování údajů, volbu vhodných scénářů a analýzu výsledků.

Lhůty pro provedení testů

50. Příslušné orgány by měly stanovit vhodné lhůty pro provádění zátěžových testů ESG a analýz scénářů, přičemž by měly vyvážit potřebu úplnosti a přesnosti s požadavky rozhodovacího procesu. Finančním subjektům by měl být poskytnut dostatek času na přípravu, aby mohly shromáždit relevantní informace a provést svá posouzení, přičemž příslušným orgánům by mělo být zároveň umožněno provést komplexní přezkum a zajistit přesný reporting.
51. Celý proces by měl být strukturován tak, aby usnadnil účinnou analýzu, konzistentní sdělování zjištění a začlenění do širšího rámce dohledu.

Shromažďování dat

52. U testů prováděných shora dolů by se příslušné orgány měly v největší míře spoléhat na údaje získané v rámci vykazování pro regulatorní účely a v případě potřeby využít stávající rámce pro

zveřejňování informací a externí zdroje. Mohou zvážit shromažďování údajů *ad hoc* jako nezbytný doplňkový zdroj informací. Měly by být shromažďovány pouze informace, které se použijí pro analýzy a ověřování.

53. V případě nedostatečných údajů by příslušné orgány měly podporovat používání přiměřených náhradních údajů, odhadů a odborných úsudků a zároveň podněcovat finanční subjekty k postupnému zlepšování jejich interních kapacit v oblasti údajů.

Proces zajištění kvality

54. Za účelem ověření přesnosti, konzistentnosti a spolehlivosti výsledků zátěžových testů by měl být zaveden přísný proces zajištění kvality. Příslušné orgány by měly zavést mechanismy přezkumu (např. benchmarking nebo vzájemná hodnocení) za účelem posouzení kvality údajů, spolehlivosti metodiky a případně přiměřenosti scénářů. V případě potřeby by kvantitativní zjištění měla být doplněna odborným úsudkem, aby se zmírnila omezení modelu.

Účinný dialog s finančními subjekty

55. Příslušné orgány by měly v průběhu celého procesu zátěžového testování udržovat účinný a strukturovaný dialog s finančními subjekty. To zahrnuje poskytování jasných pokynů ohledně očekávání, usnadňování zapojení finančních subjektů v klíčových fázích a zajištění toho, aby finanční subjekty měly možnost objasnit metodické aspekty. Pravidelná interakce zvýší důvěryhodnost testování alepší schopnost finančních subjektů začlenit aspekty rizik ESG do svých vlastních rámců řízení rizik.

Přeshraniční a celosystémová koordinace

56. Je-li to relevantní a možné, měly by příslušné orgány koordinovat svou činnost napříč jurisdikcemi, aby umožnily harmonizovaný přístup k zátěžovému testování ESG pro přeshraniční finanční skupiny. To zahrnuje spolupráci s ostatními orgány dohledu s cílem sladit metodiky, sdílet osvědčené postupy a zabránit roztržitosti regulace.
57. V případě potřeby by měla být rovněž zajištěna koordinace na úrovni celého systému, aby se zajistilo, že zátěžové testy ESG zohlední širší rizika pro finanční stabilitu a potenciální dopady na ostatní odvětví.

Začlenění do procesu dohledu

58. Výsledky zátěžového testu ESG by měly být v co největší míře začleněny do širšího procesu dohledu. Vzhledem k tomu, že metodické aspekty a dostupnost údajů se v průběhu času vyvíjejí, měly by příslušné orgány využít zjištění jako podklad při posuzování rizik, přezkumech kapitálové přiměřenosti a/nebo strategických diskusích s finančními subjekty.
59. Výsledky by měly rovněž sloužit jako vodítko pro následná opatření v oblasti dohledu a politická doporučení v případech, kdy mohou rizika ESG představovat podstatné ohrožení finanční stability.

Zveřejňování informací

60. Zveřejňování výsledků by mělo být v souladu s příslušnými odvětvovými předpisy a postupy dohledu. Při rozhodování o zveřejnění výsledků by příslušné orgány měly zvážit komparativní přínosy zveřejnění jednak individuálních, a jednak souhrnných výsledků. Úroveň zveřejnění informací by měla být odstupňována na základě spolehlivosti metodiky a kvality údajů. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu, že transparentnost posiluje tržní disciplínu, důvěru zúčastněných stran a odpovědnost. Měly by rovněž zajistit, aby informace byly vykládány správně a nevedly k neúmyslnému narušení trhu. Zveřejňování informací se může rozšířit, jakmile budou výsledky spolehlivější.

Pravidelný přezkum a vývoj zátěžového testování ESG

61. Vzhledem k vyvíjející se povaze rizik ESG a metodik zátěžového testování by příslušné orgány měly své rámce zátěžového testování pravidelně přezkoumávat a zdokonalovat. Poznatky získané z předchozích zátěžových testů by měly být začleněny do následujících testů, přičemž aktualizace by měly odrážet nové osvědčené postupy, nové regulační požadavky a pokrok v oblasti údajů a technik modelování ESG.

Hlava III – Provádění

62. Tyto společné obecné pokyny se použijí od 1. ledna 2027.